

Komentár evanjelia na druhú pôstnu nedeľu (cyklus B): Premenenie (25. februára)

Komentár k druhej pôstnej nedeli (cyklus B). „Učiteľ, dobre je nám tu. Urobme tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi“. Petrova žiadosť vyjadruje túžbu každého ľudského srdca prebývať navždy v radostnom rozjímaní nad slávnou Božou tvárou. K tomu sme povolaní: k večnej blaženosti. Ale aby sme sa tam dostali, cesta vedie cez kríž.

25.02.2024

Evanjelium (Mk 9, 2-10)

Ježiš vzal so sebou Petra, Jakuba a Jána a len ich vyviedol na vysoký vrch do samoty. Tam sa pred nimi premenil. Jeho odev zažiaril a bol taký biely, že by ho nijaký bielič na svete tak nevybielil. A zjavil sa im Eliáš s Mojžišom a rozprávali sa s Ježišom. Vtedy Peter povedal Ježišovi:

„Rabbi, dobre je nám tu. Urobme tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi.“

Lebo nevedel, čo povedať; takí boli preľaknutí. Tu sa utvoril oblak a zahalil ich. A z oblaku zaznel hlas:

„Toto je môj milovaný Syn, počúvajte ho.“

A sotva sa rozhliadli, nevideli pri sebe nikoho, iba Ježiša.

Keď zostupovali z vrchu, prikázal im, aby o tom, čo videli, nehovorili nikomu, kým Syn človeka nevstane z mŕtvych. Oni si toto slovo zapamätali a jeden druhého sa vypytovali, čo znamená „vstať z mŕtvych“.

Komentár

Markovo evanjelium umiestňuje túto scénu do citlivej chvíle pre apoštolov. Tesne predtým im Ježiš jasne povedal: “Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, zachráni si ho” (Mk 8, 34-35). Zmätenosť a strach jeho učeníkov tvárou v tvár takému vážnemu varovaniu je pochopiteľný.

Preto teraz chce živiť ich nádej a zjavuje svoju slávu pred Petrom, Jakubom a Jánom. Vystupuje na vysoký vrch, sprevádzaný najprv tromi učeníkmi, podobne ako Mojžiš vystúpil na vrch Sinaj v sprievode Árona, Nádaba a Abíhua, za ktorými nasledovali starší ľudu (Ex 24, 9). Tých istých troch apoštolov si zavolá do Getsemanskej záhrady, aby ho sprevádzali bližšie, zatiaľ čo ostatní sa trochu viac vzdialili od miesta, kde sa Ježiš modlil v agónii (Mk 14, 33). Scény radostnej nádhery a úzkostného utrpenia, v ktorých ho sprevádzajú Peter, Jakub a Ján, sú v protiklade, ale zároveň sú tieto dve scény neoddeliteľne spojené. Bez kríža niet slávy.

Eliáš a Mojžiš, ktorí videli Božiu slávu a prijali jeho zjavenie na vrchu zvanom Horeb alebo Sinaj (porov. 1 Kr 19, 8 a Ex 24, 15-16), boli s Ježišom na tomto vysokom vrchu, keď „sa tam pred nimi premenil. Jeho odev

zažiaril a bol taký biely, že by ho nijaký bielič na svete tak nevybielil“ (v. 2-3). Teraz vidia slávu a hovoria s tým, ktorý je osobným zjavením Boha.

Peter nemohol zadržať svoju radosť a zvolal: „Učiteľ, dobre je nám tu. Urobme tri stánky: jeden tebe, jeden Mojžišovi a jeden Eliášovi“ (v. 5). Jeho žiadosť vyjadruje túžbu každého ľudského srdca prebývať navždy v radostnom kontemplovaní Božej slávy. K tomu sme boli povolaní: k blaženosti. S tými istými pocitmi svätý Josemaría volal v modlitbe, keď kázal: „Ježišu, vidieť ťa, hovoriť s tebou! Zostať takto, kontemplovať ťa, pohltený nesmiernou krásou, a nikdy, nikdy neprestať v tejto kontemplácii! Ó, Kriste, kto by ťa mohol vidieť! Kto by ťa mohol vidieť a nebyť zranený láskou k tebe?“.

Z oblaku svetla, ktorý ich obklopuje, počujeme slová plné významu: „Toto

je môj milovaný Syn, počúvajte ho“ (v. 7). Výraz „môj milovaný Syn“ je ozvenou výrazu, ktorým sa Boh obracia na Abraháma, aby ho požiadal o obetovanie syna Izáka: „Vezmi svojho syna, svojho jediného syna Izáka, ktorého miluješ“ (Gn 22, 2). Týmto spôsobom sa vytvára paralela medzi dramatickou scénou z knihy Genezis, v ktorej je Abrahám pripravený obetovať Izáka, ktorý ho bez odporu sprevádza, a drámou, ktorá sa završila na Golgote, kde Boh Otec ponúkol svojho Syna ako dobrovoľnú obeť za vykúpenie ľudského rodu. Zo svojej strany dodatok „počúvajte ho“ jasne rezonuje so slovami, ktoré Pán adresuje Mojžišovi v Deuteronomiu: „Proroka, ako som ja, vzbudí ti Pán, tvoj Boh, z tvojho národa, z tvojich bratov; jeho počúvaj“ (Dt 18, 15). Ten, ktorý je Synom, ktorého jeho otec Boh vydáva na smrť, Ježiš, je zároveň prorokom ako Mojžiš, ktorého musíme počúvať.

„Z tejto epizódy Premenenia by som chcel vyzdvihnúť dva významné prvky,“ povedal pápež František, „ktoré zhrniem do dvoch slov: výstup a zostup. Musíme ísť na odľahlé miesto, vystúpiť na horu v priestore ticha, aby sme našli sami seba a lepšie vnímali Pánov hlas. To je to, čo robíme pri modlitbe. Nemôžeme tam však zostať. Stretnutie s Bohom v modlitbe nás opäť nabáda *zostúpiť z hory* a vrátiť sa do nižšej časti, na rovinu, kde stretávame toľko bratov a sestier sužovaných ťažkosťami, chorobami, nespravodlivosťou, nevedomosťou, materiálnou a duchovnou chudobou. Sme povolání prinášať ovocie skúsenosti, ktorú sme získali s Bohom, našim bratom a sestrám v ťažkostiach a deliť sa s nimi o milosť, ktorú sme dostali“.

Francisco Varo // Fotka:
kamchatka - Canva Pro

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/komentar-evanjelia-na-
druhu-postnu-nedelu-cyklus-b-
premenenie-25-februara/](https://opusdei.org/sk-sk/article/komentar-evanjelia-na-druhu-postnu-nedelu-cyklus-b-premenenie-25-februara/) (20.04.2025)